

Inge Pullen (l.), Olaf Ubbels (m.) en Eline Dilling maken een raam, waar ze straks zelf uit kunnen kijken.
FOTO'S ROBERT HOETINK

School van doe-het-zelvers

Studenten maken een nieuw onderkomen voor ROC-Twente

door Jessy Burgers

HENGLO • Restauratiestudenten van het ROC van Twente starten in het nieuwe schooljaar met de bouw van hun eigen schoolgebouw. Een ambitieus plan, want het complex is nu nog een verzameling van schuurtjes en gebouwtjes. Het nieuwe pand moet grotendeels van hout worden gemaakt.

Midden in een grote loods pakt Han Engbers, eerstejaarsstudent van de opleiding Technicus Hout en Restauratie, een flink pak bouwtekeningen en lesboeken erbij. Hij legt het op de werkbank, waarna praktijkdocent Alfred Evers aan komt schuifelen. „Vandaag ga je een houten kozijn maken. Die moeten op de begane grond komen”, zegt Evers, wijzend naar de tekening. Student Han knikt en pakt direct zijn gereedschapskist erbij. De praktijkdocent glimlacht tevreden. „Uit het juiste hout gesneden, die jongen”, knipoogt hij.

Meezingers

In de ruimte zijn een tiental studenten druk aan het werk. Deuren, balken en kozijnen, de handige handjes zijn er maar druk mee. Ondertussen knallen er Twentse meezingers uit de speakers. Opvallend is de felgekleurde boekenkast, waar twee studenten zich over ontfermen. „Die moet uiteindelijk een mooi plekje krijgen in ons nieuwe gebouw”, zeggen de mbo'ers in koor. Een echte eyecatcher, al zeggen ze het zelf. „Maar we staan te springen om een nieuwe school, want we hebben hier echt te weinig ruimte.”

De studenten van de mbo-opleiding Technicus Hout en Restauratie staan voor een unieke uitdaging. De studie, die vijf jaar geleden werd opgestart,

Student Henri Bouwhuis zorgt ervoor dat het nieuwe onderkomen een kast van zijn hand krijgt.

kon door het geringe aantal studenten haar ei prima kwijt in een loods en wat schuurtjes aan de rand van Hengelo. Maar inmiddels bestaat de opleiding uit zestig handige handjes, en dus

'Geen suffe opdracht, maar iets tastbaars'

is er te weinig ruimte voor de studenten. „En toen dachten we; onze jongens en meiden zijn zo handig, waarom doen we een deel van de bouw van het ons nieuwe pand niet zelf? Dan kunnen we het ook precies

doen zoals wij dat willen”, vertelt leraar Evers.

Het gebruik van hout staat daarbij centraal. „Waar veel technische mbo'ers zich tegenwoordig storten op de nieuwbouw, waar veelal met beton wordt gewerkt, heeft juist houtbouw de toekomst. Dit materiaal kun je hergebruiken en is daardoor veel milieuvriendelijker dan beton.”

De nieuwe houten school, bestaande uit een werkplaats en theorielokalen, moet dan ook de boodschap van de opleiding uitstralen: „Hier worden de innovators van de toekomst opgeleid”, aldus Evers.

Studenten Thijn Rosendal (l.) en Henry Bouwhuis zijn bezig met een stoel. Je moet tenslotte ook kunnen zitten.

Toch heeft het ROC van Twente nog een aardige kluit aan het nieuwe project. Want doordat er tegenwoordig minder met hout wordt gebouwd, zijn er weinig mensen die daar verstand van hebben. En degenen die wel die kennis hebben, doen hun werk alleen tegen de hoofdprijs. Toch had de opleiding geluk. „Een man, inmiddels dik in de zeventig, hoorde over ons project en had lang in de houtbouw gewerkt. Hij zocht contact met ons en zei: ik kom jullie helpen. Hij doet het gelukkig voor een fractie van de prijs”, zegt Evers opgelucht.

Aannemer

De grote werkzaamheden, zoals het plaatsen van wanden en het dak, doet een aannemer. De studenten ontfermen zich voornamelijk over het restaureren van oude houten deuren, vloeren en kozijnen, die vervolgens in de school worden geplaatst. Daarnaast gaan studenten van de Saxion Hogeschool een rol spelen bij het uitmeten en ontwerpen van het pand. „Een unieke cross-over tussen verschillende opleidingsniveaus in Nederland. Wij zijn er trots op”, glundert Evers.

Ook de handige mbo'ers die aan het werk zijn in de loods kijken uit naar het project. „Hoe cool is het om je eigen school te bouwen”, zegt student Han Engbers. Zijn medestudente, Inge Pullem, vult aan: „Je werkt aan iets dat er jaren later nog staat. Geen suffe schoolopdracht, maar echt iets tastbaars.”

De financiering lijkt zo goed als rond, en het plan is dat de aannemer in het najaar aan de slag gaat. „Dan kunnen we in het nieuwe schooljaar in de werkplaats verder timmeren”, aldus Evers.

Het kozijn van student Han is inmiddels af. „Dit kozijn zie ik volgend jaar vast terug in het pand”, glimlacht Han.

KRINGEN

**ROB
HOOGLAND**

Wederopstanding

Kogels zijn vaak dodelijk, maar de blauwe bonen die Martijn Koning op Thierry Baudet afvuurde brachten het slachtoffer juist weer tot leven: zeteltje of twee erbij voor het Forum, schat ik.

Terug naar donderdagavond, naar *Jinek*, waar de kijkers een hoogst merkwaardige western-scène te zien krijgen, niet uit mijn favoriete cowboyfilm *The Good, The Bad and The Ugly* helaas omdat *The Good* in geen velden of wegen is te bekennen.

The Bad bepaalt het eerste beeld. Vooral door eigen toedoen, in het voorafgaande uur, waarin hij zichzelf zoals gebruikelijk met even kansloze als bizarre verweren tegen de aanvallen op hem steeds meer in het nauw bracht, is hij zojuist zwaar gewond van zijn paard gekukeld. Hij ligt languit op de stoffige grond en op de achtergrond sterven de mondharmonica geluiden van Ennio Morricone reeds langzaam weg.

Maar dan – paukengeroffel, trompettergeschal! – verschijnt ineens *The Ugly* ten tonele, een domme, talentloze premiejager die zijn krediet met zijn mislukkingen allang heeft verspeeld maar nog steeds niet door de leiding van zijn bende voorgoed is afgeschreven omdat hij zich keer op keer als een trouwe slippendrager manifesteert. Hij beent stoer op *The Bad* af en leegt alsnog zijn geweer op hem, niet om hem uit zijn lijden te verlossen maar in een uiterste poging toch nog eeuwige roem te vergaren als de held die *The Bad* definitief uitschakelde.

Het resultaat?

Een wederopstanding.

The Ugly helpt *The Bad* bij het opstijgen

Met het slechtst gemikte geweer salvo ooit stelde Martijn Koning Thierry Baudet niet alleen in de gelegenheid om alsnog overeind te krabbelen, maar poetste hij ook nog diens laarzen en het zadel van het paard op en hielp hij hem zelfs nog een handje bij het opstijgen. Waarna *The Bad*, in de geruststellende wetenschap dat hij hier in electoraal opzicht garen bij zou spinnen, de studio uit galoppeerde.

Het schijnt dat Martijn Koning wel eens grappig is geweest. Ik herinner mij zijn Oudejaarsconference van 2019 en zijn talloze optredens als tafelheer bij talkshows. Toen was hij het in elk geval geen enkele keer. Vermoedelijk moeten we dus terug naar zijn kinderjaren in Zwolle, naar een moment bijvoorbeeld waarop hij de bejaarde buurvrouw over zijn uitgestoken been liet struikelen terwijl zijn vriendjes schaterden.

Deze *roast* was zo ongrappig. Dit was totaal humorloos, laag-bij-de-gronds, schofterig en in de eerste plaats *not done* omdat hij Baudets vriendin en familie er wel heel vals bij betrokken. Met zijn malle optredens en theorieën aangaande tal van onderwerpen biedt Thierry Baudet de cabaretiers onder ons 1001 mogelijkheden om hem aan te pakken. En laat Martijn Koning nou net mogelijkheid 1002 kiezen.

Ik weet eigenlijk niet waar ik een grotere hekel aan heb: aan de soms wel héél gênante, goedkope, populistische mafkezerij van Thierry Baudet, of aan dit soort helaas buitengewoon typerende BNNVARA-humor, die wat mij betreft nog net zoveel levensvatbaarheid heeft als *The Bad* toen hij in de hierboven beschreven scène van zijn paard sodemieterde.